

[A. C. Normann.]

service; jeg har nydt godt af den i forgårs i Stockholm i ringe udstrækning.

Denne service opstod jo inden for de nordiske lande i harmoni med det fælles arbejdsmarked, vi etablerede, måske også ud fra en sympati for tanken om at fremme rejse-samkvemmet imellem de nordiske lande som et led i hele den nordiske tankes udvikling og det nordiske samkvems lettelse. Her er der imidlertid hovedsagelig eller i meget stor udstrækning tale om mennesker, som rejser til helt andre lande, også mere og mere til lande med helt andre politiske systemer, men i alt fald lande, som man skulle tro at staten ikke havde nogen interesse i at fremme rejser til. Jeg har ikke noget imod, at folk rejser dertil, det er sikkert også mange gange af sundhedsmæssig betydning for dem, at de gør det, men at det offentlige ligefrem skulle animere til, at folk rejser mindre til Norden og mere til disse lande, der efterhånden er blevet de foretrukne, det synes jeg er forkert.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede formand, om man ikke kan få en afstemningsform med hensyn til ændringsforslagene til § 1, så vi kunne komme til at stemme over hvert af de foreslåede to nye numre for sig. I så fald vil jeg nemlig anbefale det høje tings medlemmer at stemme imod den foreslåede nye § 20 A.

Hanne Reintoft: Jeg er ganske enig med ministeren i, at dækning for tabet af arbejdsfortjeneste må være princippet i vore sociale erstatningsydelser, for mig at se helst fuld dækning, som tjenestemandsguppen har.

Synspunktet bliver dog først aktuelt for den kvindelige del af befolkningen den dag, vi har lige løn på arbejdsmarkedet. Der er ingen grund til, at vi i vor sociale lovgivning følger arbejdsmarkedets urimelige forskelsbehandling af mænd og kvinder.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til hr. A. C. Normann, der motiverer sin modstand mod sygekassernes hjælp i anledning af sygdomme i udlandet med, at man ville hindre eller i hvert fald mindske rejserne i Norden ved at gennemføre en erstatning for lande, som har andet politisk system end det, vi kan lide. Jeg synes ikke rigtig, det er en moti-

vering, der kan holde; i hvert fald kan vi da slet ikke bakke den op. Vi er nødt til at sige, at når vi ikke har overenskomst med de pågældende lande, hvortil folk ønsker at rejse, og de alligevel kan komme ud for ganske alvorlige vanskeligheder, hvad vi har set, så vil det være ønskeligt, at der kan skabes systemer, der hjælper de pågældende mennesker. Den vej, vi nu går, er jo, at sygekassens egen kompetente forsamling kan afgøre, om den vil have det; når en generalforsamling skal afgøre noget sådant, skal det efter reglerne være sat på dagsordenen; det skal på forhånd være kendt for medlemmerne, at sagen kommer til afgørelse. Det vil altså sige, at der kaldes på folks interesse, og de vil deltage i en afgørelse, som de også selv kommer til at tage ansvaret for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 99 stemmer mod 2.

§ 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om ferie med løn. (Omlægning af grundlaget for beregning af feriegodtgørelse m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 143) findes i tidenden sp. 3663, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1159).

Der var ikke stillet ændringsforslag.